

[Justitoministoren]

daglig arbejder med sagerne, som skal udføre arbejdet. Og hvad skulle formålet være? Den undersøgelse, som både fru Lissa Mathiasen og jeg kender, og som vi har drøftet, har jo klart vist, at det faktisk forholder sig rigtig godt, når vi taler om åbenhed og offentlighed ved domstolene.

Men hvis det er muligt at tilvejebringe yderligere oplysninger, vil jeg gerne gøre det under det videre arbejde, og jeg håber, det kan ske på en måde, så det både økonomisk, arbejdstidsmæssigt og på anden vis står i et rimeligt forhold til den interesse, der måtte være for informationerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisation m.v. (Udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v.).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Mikkelsen (S):**

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at finansministeren har fremsat dette forslag om udstedelse og fratagelse af autorisationer m.v. i forbindelse med erhvervsudøvelse, når den udøvende har betydelig gæld til det offentlige. For os at se er det en god opfølgning af Socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 71 fra

foråret 1991 om de samme problemer, og på det tidspunkt havde vi jo også en overordnet debat her i Folketinget om det stigende problem med gæld til det offentlige, bl.a. den 2. maj 1991 på grundlag af forslag nr. B 71 og to andre beslutningsforslag fra Socialdemokratiet samt nogle lovforslag fra regeringen.

Med henvisning til denne debat skal jeg derfor ikke gå ind i de mere overordnede ting i lovforslaget, men koncentrere mig om indholdet snarere end om formålet, især fordi der næppe er tvivl om, at Socialdemokratiet er enig i hensigten, nemlig at begrænse gælden til det offentlige og gerne forebygge, at gælden opstår, hvis vi kan det. En samlet gæld på 40 mia. kr. til det offentlige, som for størstedelen skyldes, at en begrænset gruppe af selvstændige erhvervsdrivende ikke kan finde ud af at betale deres gæld, er nok værd at beskæftige sig med.

Modellen for lovens indhold er den samme, der blev anvendt i loven vedrørende hyrevognskørsel, som vi vedtog i foråret, dvs. at der gives hjemmel til at nægte henholdsvis fratage en autorisation eller bevilling, når udøveren har en betydelig gæld til det offentlige. Der er en række fordele forbundet med dette offentlige autorisationssystem, bl.a. en form for kvalitetsstempel, og derfor er det også rimeligt, at man kan markere, at ejeren driver virksomheden på et sundt økonomisk grundlag, hvor der ikke spekuleres i en billig kassekredit ved simpelt hen ikke at betale det, som det offentlige har krav på.

Socialdemokratiet vil lægge følgende principper til grund for den endelige stillingtagen til lovforslaget: For det første skal det alene omfatte selvstændige erhvervsdrivende ud fra den betragtning, at lønmodtagere, som har brug for en form for faglig autorisation for at kunne udfylde en stilling, ikke skal være omfattet som målgruppe, fordi det ikke er den faglige kompetence, vi har med at gøre her. Det drejer sig om gæld, som er opstået i forbindelse med selve erhvervsudøvelsen, og det er primært de selvstændige erhvervsdrivende, vi her må fokusere på. For det andet er det vigtigt, at der er taget alle mulige initiativer til at træffe aftaler om gældens afvikling, uden at det er lykkedes, så der foreligger en bevidst, og man kan sige dadelværdig handling. Og for det tredje, at en mistet autorisation ikke er fortabt

[Sonja Mikkelsen]

for evigt, men at man kan rette op på sin situation og herefter igen få mulighed for tildeling af autorisation.

En ting, der ikke er med i forslaget, men som vi gerne ville have haft med, og som vi også foreslog i foråret, er, at når et arbejde udbydes i licitation, må tilbudsgiveren ikke have gæld af betydelig størrelse til det offentlige, og det skal selvfølgelig også fremgå af licitationsmateriale. Det bør vi have med ind i billedet; vi vil gerne medvirke til, at det bliver inddraget i udvalgsarbejdet, og jeg tror også, at vi kan få lejlighed til at diskutere det undervejs med finansministeren, i det omfang ministeren ikke ønsker at diskutere det i dag. Der er også andre former for misbrug af den fri etableringsret, som påfører det offentlige tab, f.eks. i forbindelse med konkursspekulation, men det vil også føre for vidt at drage det ind i den her sammenhæng.

Men Socialdemokratiet vil altså positivt tage del i udvalgsarbejdet, også gerne til en forbedring og udvidelse på licitationsområdet.

John Vinther (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Kai Dige Bach, er forhindret i at være til stede under førstebehandling af dette forslag, skal jeg redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning.

Dette forslag om ændring af lovbestemmelser om erhvervsudøvelse på grundlag af autorisationer har den konservative folketingsgruppe en meget positiv holdning til. Forslaget skal ses som et nyt led i indsatsen for øget restanceinddrivelse.

Det er uacceptabelt, at der oparbejdes gæld til det offentlige af både virksomheder og enkeltpersoner, og det er et faktum, at denne gæld i de seneste år er vokset markant. Det er selvfølgelig uacceptabelt for de offentlige myndigheder, at de skyldige beløb ikke bliver betalt, men det er i lige så høj grad uacceptabelt, når andre borgere og virksomheder, som pligt-skyldigt og punktligt betaler skat og offentlige ydelser, kan konstatere, at andre ikke lever op til deres forpligtelser. Det er stødende for retsbevidstheden, og vi mener også, at det er meget uheldigt, hvis der spredt sig en ligegyldighed med hensyn til betalingen af gæld.

Med det foreliggende forslag er der lagt op til, at en række personer, der udfører deres hverv på grundlag af autorisationer, enten kan

nægtes autorisation eller fratages deres autorisation, hvis de har en gæld af en vis størrelse til det offentlige. I den konservative folketingsgruppe er vi helt enige i sigtet hermed. Det er ikke rimeligt, at personer, som gennem lang tid har oparbejdet en gæld til det offentlige, og som ikke har gjort et alvorligt forsøg på at afvikle denne gæld, kan få fornyet autorisation til at fortsætte virksomheden eller overhovedet kan få en autorisation, når der ikke er sikkerhed for, at de pågældende vil leve op til deres forpligtelser.

Vi mener dog, at det er på sin plads at se dette forslag i en lidt større sammenhæng. Forslaget vedrører alene det offentliges muligheder for at inddrive gæld, med andre ord er den private sektors muligheder for at inddrive gæld ikke omfattet af forslaget. Private virksomheder og personer, som ikke modtager de betalinger fra kunder og andre, som de har krav på, er i nøjagtig samme belastede situation som det offentlige. Derfor er der grund til at understrege, at de penge, der skyldes til det offentlige, ikke er mere værd end de penge, der skyldes til private. Det må ikke ende sådan, at man for at begrænse gælden til offentlige myndigheder eller på grund af forstærket restanceinddrivelse er med til at flytte problemet, således at gæld overflyttes til eller opbygges i den private sektor, men disse synspunkter gør selvfølgelig ikke det foreliggende forslag mindre væsentligt eller nødvendigt.

I udvalgsarbejdet må vi se nærmere på kriterierne for, at man kan fratage autorisationer, henholdsvis undlade at give autorisationer, men jeg kan altså hermed tilsige forslaget støtte fra den konservative folketingsgruppe og give tilsagn om, at vi vil deltage aktivt i udvalgsarbejdet for at sikre, at loven får den mest hensigtsmæssige udformning, så vi kan nå frem til det overordnede mål, nedbringelse af restancerne til det offentlige.

Anders Laubjerg (SF):

Jeg skal kun ganske kort meddele, at finansministerens jagt på skatteskyldnere blandt autoriserede erhverv såsom advokater, vagtfolk, elinstallatører, erhvervsdykkere og rottefængere har SF's fulde opbakning. Vi vil se positivt på det i udvalgsarbejdet, og skulle finansministeren komme med yderligere tiltag til at inddrage de i alt 22 mia. kr., som alene selvstændi-

[Anders Laubjerg]

ge erhvervsdrivende skylder den fælles husholdning, vil vi også se positivt på det.

Kim Behnke (FP):

Folketinget har tidligere med et flertal uden om Fremskridtspartiet vedtaget, at vognmænd og taxavognmænd kunne få frataget deres autorisation, og nu er turen kommet til en lang række andre erhvervsudøvere, lige fra konservator og rottefænger over erhvervsdykker og fiskeriauktionarius til ejendomsmægler, revisor og elektriker.

Den grundlæggende problemstilling i dette forslag kan vi slet ikke acceptere. Man gør nemlig gælden fra private erhvervsvirksomheder eller erhvervsdrivende vigtigere, giver den højere prioritet end den gæld, der er mellem private erhvervsdrivende.

Vi kender i forvejen de mange, mange situationer, hvor manglende betaling af A-skat og moms resulterer i en jagt fra myndighederne på private erhvervsdrivende, som temmelig ofte ender med betalingsstandsning og konkurs og store tab for de private kreditorer, og det er en situation, vi ikke bryder os om. Vi synes faktisk, at det er vigtigere, at private virksomheder kan betale deres gæld til andre private kreditorer, end at staten skal stå forrest og forlange sine betalinger indfriet.

Så er der selvfølgelig også hele spørgsmålet om den måde, disse pengetransaktioner finder sted på. Man kunne jo stille det spørgsmål vedrørende det offentlige gæld til private, om det så skulle betyde, at hvis disse betalingsbetingelser ikke bliver overholdt, skulle finansministeren miste sin autorisation. Det er en autorisation, vi synes det ville være væsentlig mere samfundsøkonomisk gavnligt at fratage finansministeren end at fratage en privat elektriker tilladelsen til at fortsætte sin virksomhed.

Vi skal jo også tænke på, hvad alternativet så er, når man fra et eller andet embedsmandskontor beslutter sig for, at i denne uge er det Pedersens Elinstallation, som skal have kniven. Det, der sker, er for det første, at den pågældende elinstallatør mister muligheden for at kunne fortsætte. Det vil sige, at der ikke er nogen speciel udsigt til, at manden bliver i stand til at betale gælden, for hvordan i alverden skal han blive det, når han ikke længere kan udøve sit erhverv?

Jeg ved godt, at under behandlingen af tilsvarende forslag for taxavognmænd og andre vognmænd blev der fremført det argument, at så kunne han bare søge ansættelse hos en af kollegaerne. Men er man først blevet brændemærket af staten som uvederhæftig og ude af stand til at drive virksomhed, fordi en eller anden embedsmand har konstateret, at man skylder 51.000 kr. eller 101.000 kr. og dermed falder hammeren, er det meget tvivlsomt, om man kan opnå ansættelse hos en af kollegaerne. Altså er der udsigt til, at den pågældende person vil sige: Så kan det også være lige meget! Og så har vi vedkommende på dagpenge eller i bistandskøen. Og de medarbejdere, der var i den pågældende virksomhed, vil også ryge ud i arbejdsløshed.

Derfor interesserer det os faktisk ikke voldsomt meget, om det er 22 eller 30 mia. kr., der skyldes til det offentlige. Det interesserer os langt mere, at private virksomheder kan få lov til at fortsætte.

Så er der argumentet om, at når nogen skylder det offentlige penge, betyder det, at andre skatteydere må betale så meget mere. Det er selvfølgelig noget vrøvl. Hvis de 30 mia. kr. blev betalt, vil finansministeren så give mig sit ord på, at de offentlige udgifter tilsvarende blev nedsat med 30 mia. kr.? Næ, de 30 mia. kr. vil indgå i kassen og blive opbrugt i den almindelige husholdning. Altså er der ikke tale om, at det er andre skatteydere, der kommer til at betale, hvis disse penge ikke bliver indkrædet, som det er foreslået.

Vi skal derfor afvise samtlige punkter i forslaget, og vi håber, at et flertal vil gøre det samme.

Erik Larsen (V):

Da Venstres ordfører desværre er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg sige, at Venstre kan tilslutte sig det fremsatte lovforslag. Det er et led i bestræbelserne for, som det også er sagt, at få inddrevet nogle af de restancer til det offentlige, som jo stadig væk bliver større og større. Det må også siges at være et absolut krav fra dem, som svarer enhver sit, at der er nogle regler for, hvordan man kan operere inden for de områder, som vi her taler om.

Sonja Albrink (CD):

Jeg kan starte med at sige, at vi i CD er til-

[Sonja Albrink]

fredse med, at finansministeren har fremsat dette lovforslag. Jeg skal ikke gå nærmere ind i lovforslagets enkelte punkter, da det er noget, vi har diskuteret før, men blot give tilslutning til en positiv udvalgsbehandling.

Niels Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget er et led i et samlet felttog imod skatterestancer, og det er et felttog, som Det Radikale Venstre med stor iver vil deltage i.

Man skal huske, at det virkelige sigte med dette lovforslag er at forhindre skattegæld i at opstå. Det vigtige er ikke, at man kan fratage autorisationer, men at disse regler vil have den virkning, at skattegælden ikke opstår i det omfang, vi desværre har set indtil nu.

Det er også, efter hvad jeg har forstået, sådan, at det første forslag i felttoget, muligheden for at inddrage hyrevognsautorisationer, allerede har haft præventiv virkning. Hvis finansministeren kan bekræfte det, vil jeg være glad for det, for det er just den virkning, man skal søge at opnå.

Jeg ser i lovforslaget her ét problem af væsentlig art, som jeg gerne vil trække frem ved førstebehandlingen, og det er det forhold, at man i tilfælde af tilbagekaldelse af autorisation kan få sagen prøvet ved domstolene. Der står i lovforslaget, at denne anlæggelse af sag ved domstolene ikke har opsættende virkning. Jeg kan se tilfælde, hvor dette måske kunne virke uheldigt. Det er et spørgsmål, vi gerne vil drøfte med ministeren, for man kan sige, at allerede når en domstolsprøvelse går i gang, vil der for en række autorisationsindehavere kunne opstå meget betydelige problemer med at videreføre forretningen – altså før domstolen har talt. Jeg kan se andre tilfælde, hvor det er aldeles rimeligt, at en domstolsprøvelse ikke har opsættende virkning. Jeg finder, at dette spørgsmål bør gennemdrøftes.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovforslaget tager sigte på nedbringelse af restancer til det offentlige i dele af det private erhvervsliv, et formål, som Kristeligt Folkeparti naturligvis stiller sig positivt over for. Vi har tidligere drøftet problemet her i Tinget, og lovgivning på området er gennemført så sent som i foråret 1991.

Vi stiller os altså positivt over for det foreliggende forslag, som tager sigte på at fratage au-

torisation eller nægte at udstede en sådan i visse tilfælde. Der skal være en betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvis bestemmelserne skal tages i anvendelse. Det nævnes her, at det navnlig skal være i form af skatterestancer og manglende momsindbetalinger. Og så er der heldigvis i forslaget indbygget visse formildende omstændigheder, som skal med i vurderingen, før man inddrager disse autorisationer.

Det er lidt en temperamentssag, om man kalder dette for et felttog. Det skal det naturligvis ikke være imod brancherne som helhed, for de fleste opererer fornuftigt og på en fornuftig økonomisk basis. Men vi har desværre set lidt for megen kreativitet omkring tænkning i oprettelse af nye selskaber m.v. På den baggrund kan man naturligvis godt kalde det et felttog, for den slags uregelmæssigheder kan man ikke leve med. Vi må have nedbragt den gæld, der er til det offentlige på dette område.

Så vi går positivt ind i behandlingen af lovforslaget. Vi må se lidt nærmere på nogle af de betænkeligheder, som er udtrykt fra andre ordføreres side. Men som helhed er vi positive.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige tak for den forventede positive opbakning. Det er rigtigt, at lovforslaget er et led i en større helhed, og i stedet for et felttog vil jeg kalde det en helhed, der drejer sig om at få forebygget, at der er så store udviklinger i restancerne i negativ retning. Og det er ud fra betragtningen, at det er urimeligt i forhold til dem, der betaler til tiden, at så mange ikke gør det.

Jeg skal sige til fru Sonja Mikkelsen, at det er hensigten med lovforslaget, at dette drejer sig om retten til at være selvstændig inden for den pågældende branche. Hvis man mister sin autorisation, er det netop meningen, at man skal kunne anvende sin uddannelse til at være lønmodtager inden for branchen, således at man ikke mister muligheden for at bringe sig i en situation, hvor man kan betale enhver sit. Og så kan man selvfølgelig også, når det er sket, vende tilbage og få autorisation inden for branchen igen. Så det er ikke en livstidsforetelse, der her er tale om. Det er også klart, at der, inden man skrider til dette alvorlige skridt, skal være taget en række initiativer med henblik på at inddrive gælden.

[Finansministeren]

Jeg tror, at de kriterier, som Socialdemokratiet vil stille op, kan opfyldes, så vi vil være fælles om forslaget, når vi er færdige med tredje behandling.

Spørgsmålet om licitation og tilbudsgivere i licitation vil jeg helst henvise til udvalgsarbejdet. Men jeg afviser intet på forhånd, for jeg synes simpelt hen, det er for galt, at restancerne i løbet af en 4-5-årig periode er blevet fordoblet; det kan vi ikke være tjent med. Så vi ser gerne på det spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Til hr. Kim Behnke skal jeg sige, at vi ønsker ikke med dette sådan umiddelbart at skabe en fortrinsstilling for offentlig gæld i forhold til privat gæld. Hele det justitsministerielle lovkompleks herom regulerer vi ikke på i denne sammenhæng. Men jeg vil gerne sige, at der dog er den forskel, at privat gæld ofte har at gøre med, at man har indgået en privat aftale fuldkommen frivilligt. Gæld til det offentlige skyldes som regel, at skatter og afgifter osv., der er vedtaget ved lov, ikke bliver betalt til tiden. Det er altså en anden type gæld, vi taler om, og derfor også en anden type behandling.

Jeg tror i øvrigt, at gennemførelsen af dette lovforslag, som jo er et lovforslag med forebyggende hensigt – vi skal forebygge, at de selvstændige kommer i den situation, at de er i så bundløs en gæld, at de ikke kan betale – måske også kan standse nogle af de laviner, vi somme tider ser, hvor gæld forplanter sig fra den ene til den anden. Det kan altså være, vi kan standse nogle af disse laviner ved at forebygge, at private virksomheder kommer ud i en gældssætningsituation.

Hvis man får nedbragt de 30 mia. kr. til et væsentlig lavere beløb – nul bliver det jo nok ikke – er det, vi alle sammen har glæde af, at vi sparer renterne på statsgælden. Pengene vil blive anvendt til at nedbetale statsgælden, og det vil i givet fald være rentebyrden, der bliver reduceret, og dermed underskuddet på statsbudgettet, som bliver reduceret med rentebyrden.

Hvad angår hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål om hyrevogne, kan jeg bekræfte, at jeg har fået det indtryk, at det allerede har haft effekt i hyrevognsbranchen. Indtrykket har jeg dog fra aviser, og derfor vil jeg gerne komme tilbage med et mere definitivt svar på et spørgsmål i udvalget, fordi jeg helst, inden jeg

udtaler mig med sikkerhed fra Folketingets talarstol, vil have en egentlig undersøgelse og ikke bare et indtryk baseret på avislæsning, selv om det, man ser i avisen, jo godt somme tider kan være rigtigt.

For så vidt angår spørgsmålet om opsætten-de virkning eller ej er der her tale om nogle formuleringer, som vi har forsøgt nøje at afpasse med Justitsministeriet med henblik på at sikre, at det i forhold til domsforhandlinger osv. vil have den rigtige balance, men hvis der under udvalgsbehandlingen skulle vise sig et ønske om, at vi ser nærmere på dette spørgsmål, er regeringen helt klar til at se på den del af forslaget.

Jeg skal igen takke for den positive tilslutning, og jeg skal tilsige al mulig iver med at besvare udvalgsspørgsmål så hurtigt som overhovedet muligt, sådan at vi kan få dette lovforslag gennemført i en fart. Det synes jeg vi skylder de gode betalere.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot kvittere for ministerens meget venlige tilsagn om at medvirke til, at vi under udvalgsarbejdet får set lidt nærmere på, hvordan vi kan håndtere et eventuelt krav i forbindelse med licitationer til tilbudsgivere om, at de for at komme i betragtning ikke må have betydende gæld til det offentlige. Jeg synes, det er meget vigtigt, at ministeren har givet os det tilsagn, og vi ser meget frem til udvalgsbehandlingen.

Kim Behnke (FP):

Jeg tror, at det er længe siden, at finansministeren har bevæget sig i det private erhvervsliv. Jeg vil bede finansministeren forestille sig en mindre provinsby med tre elinstallatører, og at den ene elinstallatør mister sin autorisation på grund af en embedsmandsafgørelse om, hvorvidt en gæld er betydende eller ikke betydende. Så er det efter min mening utrolig naivt at tro, at denne elinstallatør bare kan få beskæftigelse hos en af de andre. Det vil ikke forekomme i det virkelige liv, og hvis det forekommer, vil det være i meget få tilfælde. Næ, manden vil være nødsaget til at flytte til den anden ende af landet, hvor der ikke er nogen, der har hørt, at han har fået frataget sin autorisation. I en situation, hvor der er betydelig arbejdsløshed også inden for de fag, vi her beskæftiger os

[Kim Behnke]

med, vil den, der skal nyansætte folk, da foretrække at få en svend, eller hvad det måtte hedde inden for de enkelte fag, som ikke er en tidligere selvstændig, der har mistet sin autorisation. Alt andet er naivt at forestille sig.

Og med hensyn til, om den offentlige gæld får en fortrinsstilling frem for privat gæld: Ja, den får en yderligere fortrinsstilling. Og det er ikke kun et spørgsmål om, hvad der allerede eksisterer i Justitsministeriet eller i lovreglerne, næ, nu er der denne trussel om, at man kan lukke virksomheden, og virksomheden vil sige: Vi bliver nødt til at betale momsen, så må de private kreditorer vente, for der er ingen af de private kreditorer, der kan true med at lukke os, men det kan Told- og Skattestyrelsen.

Med hensyn til det, at man kan få autorisationen igen, skal det så forstås sådan, at hvis man skylder 100.000 kr. og mister sin autorisation, så kan man søge om at få den igen, når man har nedbragt gælden til 50.000 kr.? For det er jo differencen mellem det at få og det at miste.

Til sidst vil jeg blot gentage, at vi synes ikke, der er nogen grund til specielt at udnævne dem, der betaler deres skatter og afgifter, til at være de gode betalere. Hovedparten af de skatter og afgifter, der bliver pålagt her fra Folketinget, er dybt umoralske. Når der er nogen, der indimellem har mod til at sætte hælene i og sige, at det her er søreme for groft, skal de ikke hænges ud modsat dem, der bare følger strømmen og siger, nå ja, men når et flertal har besluttet det, er vi nok nødt til at gøre sådan. Det er godt, at der er nogen rundt omkring, der stadig har lidt vikingeblood i åreerne.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Nu er vi inde i den debat, som vi også var ved at komme ind i i forbindelse med de lovforslag, der var til forhandling for en uges tid siden, om bus- og lastbiltrafik. Også da mente hr. Kim Behnke, at det var vigtigt, at vi holdt hånden over dem, som ikke ville betale, og så så bort fra, at det faktisk giver en ubillig konkurrence. Jeg synes, det er værd at understrege, at det i denne sammenhæng er helt afgørende, at vi forsøger at sikre, at konkurrencen i det private erhvervsliv sker på lige vilkår, og det er det, vi forsøger at håndhæve også igennem disse ændringer, som vi altså meget gerne medvirker til fra Socialdemokratiets side.

Jeg synes også, man skal lægge mærke til, at hvis vi følger hr. Kim Behnkes og Fremskridtspartiets tankegang, er konsekvensen, at de, der spekulerer i at skyldte det offentlige penge, overlever i systemet, mens de, der forsøger at betale enhver sit og drive en god og sund virksomhed på lovlige vilkår, dør. Det synes jeg ikke hr. Kim Behnke har forstået. Jeg synes, at hr. Kim Behnkes ærinde er at holde hånden over dem, som ikke vil gøre det, der er korrekt, og som andre ordentlige mennesker forsøger at leve op til.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Ét er, at mennesker uforskyldt kan komme i den situation, at de ikke er i stand til at betale deres gæld, og ét er, at vi kan lave lovgivning, hvor vi forsøger at forebygge det.

Men jeg synes i virkeligheden, det er dybt amoralsk, når hr. Kim Behnke her fra Folketingets talerstol nærmest gør det til en dyd at opfordre til, at de gode borgere faktisk er dem, der bevidst bryder loven og ikke betaler til tiden. Det giver mindelser om dengang, det var hr. Glistrup, der styrede Fremskridtspartiet. Det er trist at høre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 75:

Forslag til lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.